

Szülőház

Légvonalban vagy kétszáz méter

*A kémény kószáló füstjét akár
idáig hozhatja a szél*

Idővonalban több mint ötven év

*Ha légvonalban Hold-messzire lenne
ha légvonalban Tejút-messzire
ha másik Galaktika-messzire
az idővonal hosszáig nem érne*

Légvonalban vagy kétszáz méter

*Jók a falak a kémény a tető
az ablakok a kapu s a kilincs
így elmerengve hát a kora estben
világos hogy nyugodtan bemehetnék
megpróbálhatnám a találkozást
világos így merengve képzeletben*

*De álltam már előtte sokszor
valóságban alig karhossznyira
s az ötven év idővonal közénk állt
megtudtam akkor hogy hiába tenném
a folyosó kék-piros lapjain
talpam nem koppanhat s ujjam se (bár
meszes lesz) nem érezheti falát
s az ajtó az sem nyílnak ki többé*

*A szülőház megszült tartott kicsit
aztán kitett s végzett velem
A szülőház nem érzeleg
szagom idegen lett neki
kimutatja hogy semmi köze hozzám*

Világ körüli utazás

*Egyik fától másikig
egyik gyomtól másikig
egyik rögtől másikig*

egyik úttól másikig
egyik padtól másikig
egyik karótól másik karóig
egyik tőkétől másikig
egyik madártól másikig
egyik rovartól másikig
egyik virágtól másikig
egyik árnyéktól másikig
és mindegyiknél meg-megállva
mindegyiket elnézve hosszan
megtapogatva meghallgatva:
világ körüli utazás
életre szóló utazás
halálig tartó utazás
száz és ezer tapasztalat
kicsi a kert
kicsi a kert
bejárhatatlan
fölfedezhetetlen

Nővérem temetési évfordulóján

Egy éve kerek éve — —

*láttalak oly kicsinynek
fogtalak oly hidegnek
hordtalak oly nehéznek
leltelek oly makacsnak
hogy nem szóltál hiába
köszöntem én hiába
fogadtál kényszeredve
kedvem lett volna rögtön
sértődni menni onnét
bele a téli ködbe
kopár gesztenyefák közt
nyirkos kőoszlopok közt
kőfejfák kőkeresztek
kő-közönyén keresztül*

*elhagyni azt a szörnyű
jeges-fehér edénykét
amire neved írták
ami olyan kicsiny volt
ami olyan hideg volt
ami olyan nehéz volt
ami olyan makacs volt*